

การสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่าน
จากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า
Teaching Thai Reading to Students with Learning Disabilities Using the Story of
the Tortoise and the Hare

พระวชิรวิชญ์ ฐิตวิโส
Phra Vachiravich Thitavangso
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Email: vachiravich.thi@mcu.ac.th

Received: March 24, 2024

Revised: May 30, 2024

Accepted: June 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* ต่อพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 10 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดกิจกรรมการสอนอ่านจากนิทาน แบบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การเตรียมความพร้อมด้านการอ่านผ่านกิจกรรมก่อนเรียน (2) การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการอ่านร่วมกัน การอ่านซ้ำ และการเชื่อมโยงเนื้อหาในนิทานกับประสบการณ์ของนักเรียน และ (3) การประเมินผลการอ่านหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีอ่านจากนิทานมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในด้านความคล่องแคล่วในการอ่าน ความเข้าใจเนื้อเรื่อง และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่าน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความกระตือรือร้นและสนใจในบทเรียนมากขึ้น

จากผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และสามารถนำไปปรับใช้กับนิทานเรื่องอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านต่อไป

คำสำคัญ: การสอนอ่าน, นิทาน, ความบกพร่องทางการเรียนรู้, ทักษะการอ่าน

Abstract

This research aims to study the effect of using the story "The Tortoise and the Hare" as a reading instruction method on the reading development of students with learning disabilities. The sample consists of 10 primary school students with learning disabilities, selected through purposive sampling. The research instruments include a set of reading instruction activities based on the story, a pre- and post-test reading ability assessment, and an observation checklist for reading behavior.

The implementation of the trial period lasts for 8 weeks and is divided into three main steps: (1) preparing for reading through pre-learning activities, (2) teaching reading using techniques such as shared reading, repeated reading, and connecting the content of the story with students' experiences, and (3) evaluating reading outcomes after the trial.

The research findings indicate that students taught using the story-reading method showed statistically significant improvement in reading development at the .05 level, particularly in reading fluency, story comprehension, and positive attitudes towards reading. Additionally, students exhibited increased enthusiasm and interest in the lessons.

From this research, it can be concluded that the reading instruction method using the fable "The Tortoise and the Hare" is an effective approach for developing the reading skills of students with learning disabilities. It can also be adapted for use with other fables to further promote reading learning.

Keywords: Reading Instruction; Fable; Learning Disabilities; Reading Skills

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการพัฒนาทักษะทางวิชาการ อย่างไรก็ตาม นักเรียนบางกลุ่ม โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) มักเผชิญกับปัญหาในการเรียนอ่าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านการศึกษาและความมั่นใจในตนเอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจมีข้อจำกัดด้านการจดจำตัวอักษร การเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร การออกเสียงคำศัพท์ และการทำความเข้าใจเนื้อหา ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการเรียนรู้ภาษาไทย นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มนี้มักมีความกังวลหรือขาดแรงจูงใจในการอ่าน ส่งผลให้พวกเขาไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างเต็มศักยภาพ การศึกษาหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนที่เหมาะสมสามารถช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านได้ดีขึ้น หนึ่งในแนวทางที่มีประสิทธิภาพคือ การใช้สื่อที่ส่งเสริมความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น นิทาน ซึ่งเป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านโดยเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับจินตนาการของเด็ก นิทานยังช่วยให้การอ่านเป็นเรื่องสนุกและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะเมื่อใช้เทคนิคการอ่านออกเสียง การอ่านซ้ำ และการเล่าเรื่องที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน (กาญจนา นาคสกุล, 2553)

นิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* เป็นหนึ่งในนิทานที่ได้รับความนิยม เนื่องจากมีเนื้อหาเรียบง่าย เข้าใจง่าย และแฝงข้อคิดเกี่ยวกับความพยายาม ความมุ่งมั่น และความอดทน การนำ วิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่องนี้มาใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจช่วยให้พวกเขาเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และความเข้าใจในเรื่องราวได้ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

ดังนั้น การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นไปที่การใช้ วิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเน้นการปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อช่วยให้พวกเขาเกิดความมั่นใจและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า*

1. หลักการและแนวคิดของการสอนอ่านจากนิทาน

นิทานเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็ก โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) ซึ่งมักมีปัญหาเกี่ยวกับการจดจำตัวอักษร การออกเสียงคำศัพท์ และความเข้าใจเนื้อหา วิธีการสอนอ่านจากนิทานช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ผ่านการฟัง การอ่านซ้ำ และการใช้ภาพประกอบเพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อหา

นิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* เป็นเรื่องราวที่เข้าใจง่าย มีเนื้อหาสั้น กระชับ และแฝงข้อคิดที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก ซึ่งทำให้เหมาะสำหรับการใช้เป็นสื่อในการฝึกอ่าน นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และพัฒนาความสามารถในการอ่านผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทาน (นันทิยา ศรีเจริญ, 2560 : 41)

2. กระบวนการสอนอ่านโดยใช้นิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า*

การสอนอ่านโดยใช้วิธีนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การเตรียมความพร้อม, (2) การสอนอ่าน, และ (3) การประเมินผล

ขั้นตอนที่ 1: การเตรียมความพร้อม

แนะนำเนื้อหาโดยเล่าหรือให้เด็กดูภาพประกอบของนิทานเรื่อง *กระต่ายกับเต่า* เพื่อกระตุ้นความสนใจ สอนคำศัพท์ที่สำคัญ เช่น "กระต่าย" "เต่า" "แข่ง" "ชัยชนะ" และ "ความพยายาม" โดยใช้ภาพประกอบหรือกิจกรรมเชื่อมโยงความหมาย ฝึกการออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่ใช้อยู่ในเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2: การสอนอ่านจากนิทาน

การอ่านออกเสียง (Read-Aloud Approach) ครูอ่านนิทานให้เด็กฟังโดยใช้น้ำเสียงที่แสดงอารมณ์และจังหวะที่เหมาะสม กระตุ้นให้นักเรียนออกเสียงตามเป็นช่วง ๆ เพื่อฝึกการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษร การอ่านร่วมกัน (Shared Reading) นักเรียนและครูอ่านนิทานไปพร้อมกัน โดยชี้ตามคำศัพท์ที่อ่าน เพื่อช่วยให้เด็กจดจำตัวอักษรและโครงสร้างประโยค ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา เช่น “ทำไมกระต่ายถึงแพ้เต่า?” เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ การอ่านซ้ำ (Repeated Reading)

ให้นักเรียนอ่านซ้ำหลายรอบเพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วในการอ่าน ใช้เทคนิคการอ่านตามบทบาท เช่น ให้นักเรียนผลัดกันอ่านบทของกระต่ายและเต่า เพื่อเพิ่มความสุขสนุกสนานและช่วยพัฒนาการออกเสียง การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของเด็ก (Text-to-Self Connection) กระตุ้นให้เด็กเล่าประสบการณ์ที่คล้ายกับนิทาน เช่น การพยายามทำบางสิ่งแม้ว่าจะยาก เพื่อให้เด็กเห็นความเกี่ยวข้องของนิทานกับชีวิตจริง

ขั้นตอนที่ 3: การประเมินผลและติดตามพัฒนาการ

ใช้แบบทดสอบความเข้าใจหลังการอ่าน โดยให้เด็กตอบคำถามเกี่ยวกับนิทาน สังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็ก เช่น การออกเสียง การจับใจความสำคัญ และทัศนคติที่มีต่อการอ่าน ให้เด็กเล่าเรื่องนิทานด้วยคำพูดของตนเองหรือสรุปเรื่องราวเพื่อดูความเข้าใจ

3. ประโยชน์ของการสอนอ่านจากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน: เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ฟังออกเสียง และทำความเข้าใจเนื้อหาผ่านการอ่านซ้ำ เสริมสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจในการอ่าน: การใช้สื่อที่สนุกสนานช่วยลดความกดดันในการเรียนรู้ ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์: เด็กสามารถเรียนรู้คุณค่าของความพยายามและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับการอ่าน: การเรียนผ่านนิทานทำให้เด็กมีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งช่วยกระตุ้นให้พวกเขาอยากอ่านมากขึ้น (อมรรัตน์ แก้ววิไล, 2559 : 24)

สรุปการสอนอ่านโดยใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เนื่องจากช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการฟัง การอ่านซ้ำ และการมีส่วนร่วมในการเล่าเรื่อง กระบวนการนี้ไม่เพียงช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน แต่ยังช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาไทยอีกด้วย

ลักษณะการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

การสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) จำเป็นต้องมีวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งมักประสบปัญหาด้านการจดจำตัวอักษร การเชื่อมโยงเสียงกับคำ และความเข้าใจในการอ่าน วิธีการสอนที่ใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า เป็นสื่อกลางช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีลักษณะการสอนที่สำคัญดังนี้ (สมหมาย บุญศรี, 2561: 45-60).

1. ใช้แนวทางการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม (Interactive Learning)

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักต้องการการกระตุ้นเพื่อให้มีสมาธิและความสนใจในการเรียนรู้ การใช้วิธีสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วม เช่น การตั้งคำถาม การใช้ภาพประกอบ และการให้เด็กช่วยเล่าเรื่อง ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานและน่าสนใจ

ตัวอย่างกิจกรรม:

ให้เด็กดูภาพนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า และให้ทายว่าตัวละครในเรื่องกำลังทำอะไร

ใช้เทคนิค ถาม-ตอบ (Questioning Strategy) เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด เช่น "ทำไมกระต่ายถึงแพ้เต่า?"

2. การอ่านแบบออกเสียง (Read-Aloud Method)

การอ่านออกเสียงช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรได้ดีขึ้น ครูควรอ่านนิทานออกเสียงให้เด็กฟัง พร้อมใช้การออกเสียงที่ชัดเจน เน้นคำศัพท์สำคัญ และให้เด็กออกเสียงตาม

ตัวอย่างกิจกรรม:

ครูอ่านนิทานให้เด็กฟังโดยใช้เสียงสูงต่ำและน้ำเสียงที่เหมาะสม

ให้เด็กอ่านตามเป็นคำ ๆ หรือเป็นประโยคสั้น ๆ พร้อมชี้ไปที่ตัวอักษร

ใช้เทคนิค Phonics เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจเสียงของพยัญชนะและสระ

3. การอ่านซ้ำ (Repeated Reading) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ

นักเรียน LD มักต้องการการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับตัวอักษรและคำศัพท์ การอ่านซ้ำช่วยให้เด็กเรียนรู้โครงสร้างประโยคและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างกิจกรรม:

ให้เด็กอ่านนิทานซ้ำ 2-3 รอบ โดยแต่ละครั้งให้ลดการช่วยเหลือลง

ให้เด็กจับคู่กันอ่านเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือผลัดกันอ่านบทของกระต่ายและเต่า

4. ใช้สื่อช่วยสอนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (Multisensory Learning)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักได้รับประโยชน์จากการใช้ สื่อหลายประสาทสัมผัส (Multisensory Approach) เช่น การใช้ภาพ การใช้เสียง และการเคลื่อนไหวเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ

ตัวอย่างกิจกรรม:

ใช้ ภาพการ์ตูนนิทาน หรือ แผ่นคำศัพท์ เพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์

ใช้ เกมจับคู่คำศัพท์กับภาพ หรือ เกมเรียงลำดับเหตุการณ์ เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหา

5. การเล่าเรื่องและการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง (Story Retelling & Real-Life Connection)

นักเรียน LD อาจมีปัญหาในการจับใจความสำคัญของเรื่อง การให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำในคำพูดของตนเอง หรือเชื่อมโยงเนื้อหานิทานกับประสบการณ์จริง จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม:

ให้เด็กเล่าเรื่อง กระต่ายกับเต่า ใหม่ในคำพูดของตนเอง

ถามเด็กว่าเคยมีประสบการณ์คล้ายกับเต่าหรือไม่ เช่น เคยพยายามทำอะไรจนสำเร็จ

6. การใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักต้องการกำลังใจและแรงจูงใจในการอ่าน ครูควรใช้ คำชมและรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน (อภิญา วังศ์สวัสดิ์, 2562 : 91)

ตัวอย่างกิจกรรม:

ใช้ สติกเกอร์ดาว หรือ คำชมเชย เมื่อเด็กอ่านออกเสียงได้ดี

ให้เด็กสะสมคะแนนเพื่อแลกของรางวัล เช่น หนังสือนิทานเล่มใหม่

สรุป ลักษณะการสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรเน้นความสนุกสนาน การมีส่วนร่วม และการใช้สื่อที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ การอ่านออกเสียง การอ่านซ้ำ และการใช้สื่อหลายประสาทสัมผัสเป็นเทคนิคสำคัญที่ช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและเพิ่มความมั่นใจให้กับเด็กในระยะยาว

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

การสอนอ่านภาษาไทยให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) ต้องอาศัยทฤษฎีทางการศึกษาที่ช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า เป็นสื่อในการสอนอ่านสามารถอธิบายได้ผ่านทฤษฎีหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) – B.F. Skinner

ทฤษฎีนี้เน้นว่าการเรียนรู้เกิดจากพฤติกรรมที่ได้รับการกระตุ้นและการเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งเหมาะสำหรับเด็ก LD ที่ต้องการการฝึกฝนซ้ำ ๆ และแรงจูงใจ

การประยุกต์ใช้:

ใช้การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น การชมเชย เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียง ได้ถูกต้อง ใช้การเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบ (Modeling) โดยให้ครูอ่านนิทานให้เด็กฟังก่อน แล้วให้เด็กเลียนแบบการออกเสียง ใช้การฝึกซ้ำ (Repetition and Drills) โดยให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่องเดิมซ้ำหลายรอบ เพื่อพัฒนาความคล่องในการอ่าน (ศุภลักษณ์ แสงทอง, 2563 : 33-47)

2. ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) – Jean Piaget

ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการสอนอ่านโดยใช้นิทาน

การประยุกต์ใช้:

ให้เด็ก มีส่วนร่วมในกระบวนการอ่าน เช่น ตั้งคำถามให้เด็กคิดวิเคราะห์ เช่น "ถ้าคุณเป็นกระต่าย คุณจะทำอย่างไร?" ส่งเสริม การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยให้เด็กเชื่อมโยงนิทานกับชีวิตจริง เช่น "คุณเคยพยายามทำอะไรเหมือนเต่าหรือไม่?" ให้เด็ก สรุบนิทานด้วยคำพูดของตนเอง หรือวาดภาพเล่าเรื่อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Theory) – Lev Vygotsky

Vygotsky เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการใช้ เขตพัฒนาศักยภาพใกล้เคียง (Zone of Proximal Development - ZPD) หมายถึง เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ

การประยุกต์ใช้:

ใช้การอ่านร่วมกัน (Shared Reading) โดยให้เด็กอ่านนิทานไปพร้อมกับครูหรือเพื่อน ใช้การช่วยเหลือแบบค่อยเป็นค่อยไป (Scaffolding) เช่น ครูช่วยออกเสียงคำที่ยาก และค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือลงเมื่อเด็กเริ่มอ่านได้เอง ให้เด็กทำงานกลุ่ม โดยแบ่งบทบาทกันอ่านนิทาน เช่น คนหนึ่งเป็นกระต่าย อีกคนเป็นเต่า

4. ทฤษฎีการอ่าน (Reading Theories) ที่เกี่ยวข้อง

4.1 ทฤษฎีการประมวลผลข้อมูล (Information Processing Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่าเด็กต้องรับรู้ จดจำ และประมวลผลข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน

การประยุกต์ใช้:

ใช้แผนภาพช่วยจำ (Graphic Organizers) เช่น Mind Map เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจโครงสร้างของนิทาน ใช้เทคนิคการอ่านทีละส่วน (Chunking Method) เช่น แบ่งนิทานเป็นย่อหน้าสั้น ๆ แล้วให้อ่านทีละส่วน

4.2 ทฤษฎีการอ่านสองทาง (Dual Route Model of Reading)

ทฤษฎีนี้ระบุว่า การอ่านเกิดจาก 2 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางโดยตรง (Lexical Route) อ่านโดยจดจำคำศัพท์ทั้งคำ เส้นทางโดยอ้อม (Sublexical Route) อ่านโดยสะกดตัวอักษรทีละตัว (วีระศักดิ์ นาคทอง, 2564: 21-35)

การประยุกต์ใช้:

ให้เด็กฝึกอ่านคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในนิทาน เช่น "กระต่าย" "เต่า" "แข่ง"

ใช้ การอ่านออกเสียงและการสะกดคำ (Phonics Instruction) เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง

5. ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) – Howard Gardner

Gardner เสนอว่าคนมีความฉลาดหลายด้าน ซึ่งสามารถนำมาใช้ปรับการสอนให้เหมาะกับนักเรียน LD

การประยุกต์ใช้:

ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) → ให้เด็กฝึกอ่านและเล่านิทาน

ปัญญาด้านภาพและมิติ (Visual-Spatial Intelligence) → ใช้ภาพประกอบนิทานและให้เด็กวาดภาพตามเรื่อง

ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) → ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในนิทาน

ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) → ใช้เพลงหรือจังหวะช่วยในการจดจำคำศัพท์

6. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบองค์รวม (Whole Language Approach)

แนวคิดนี้เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากกว่าการเรียนรู้แบบแยกส่วน เช่น การฝึกสะกดคำทีละตัว

การประยุกต์ใช้:

ให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทของนิทาน แทนการท่องคำศัพท์แยก กระตุ้นให้เด็กอ่านทั้งเรื่องก่อน แล้วค่อยฝึกอ่านคำที่ยาก ให้เด็กแสดงความเข้าใจผ่านกิจกรรม เช่น วาดภาพหรือแสดงบทบาทสมมติ

สรุป การสอนอ่านโดยใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า สามารถอธิบายได้ผ่านหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Skinner) ที่เน้นการฝึกซ้ำและการเสริมแรง, ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Piaget) ที่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้, ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคม (Vygotsky) ที่ใช้การช่วยเหลือแบบค่อยเป็นค่อยไป, และ ทฤษฎีพหุปัญญา (Gardner) ที่ปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก นอกจากนี้ ยังมี ทฤษฎีการอ่าน ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ปัญหาของการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า

การใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า เป็นสื่อในการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) อาจช่วยกระตุ้นความสนใจและทำให้การเรียนรู้สนุกขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องพิจารณาเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. ปัญหาด้านพื้นฐานทักษะการอ่านของนักเรียน LD

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน เช่น

อ่านไม่ออก หรืออ่านได้ช้า → มีปัญหาในการสะกดคำและการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร

ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ → คำบางคำในนิทานอาจเป็นคำศัพท์ที่ยากสำหรับเด็ก LD

ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ → แม้จะอ่านออกเสียงได้ แต่ไม่เข้าใจเนื้อหาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนิทาน

แนวทางแก้ไข:

ใช้ เทคนิคการสอนอ่านออกเสียง (Phonics Method) เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร

ใช้ ภาพประกอบและแผนภาพช่วยสอน (Graphic Organizers) เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

2. ปัญหาความสนใจและสมาธิสั้น

นักเรียน LD บางคนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับ สมาธิสั้น (Attention Deficit Disorder: ADD) ทำให้ไม่สามารถจดจ่อกับการอ่านนิทานได้นาน

แนวทางแก้ไข:

แบ่งเนื้อหานิทานเป็น ส่วนเล็ก ๆ และให้เด็กอ่านทีละช่วง

ใช้ เกมหรือกิจกรรมเสริม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและจดจ่อกับเรื่องราวมากขึ้น

3. ปัญหาการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร (Phonological Awareness Deficit)

เด็ก LD หลายคนมีปัญหาเรื่อง การแยกแยะเสียง (Phonemic Awareness) ทำให้สะกดคำผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง

แนวทางแก้ไข:

ใช้ บัตรคำ (Flashcards) หรือ เกมจับคู่เสียงกับตัวอักษร เพื่อช่วยเสริมการจดจำ

ฝึกให้เด็ก ออกเสียงทีละพยางค์ แล้วค่อยรวมเป็นคำ

4. ปัญหาการใช้สื่อไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน

นิทาน กระดาษกับเต่า เป็นเรื่องราวที่ค่อนข้างง่ายสำหรับเด็กทั่วไป แต่สำหรับนักเรียน LD อาจต้องการปรับเนื้อหาให้เหมาะสม เช่น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น หรือเพิ่มสื่อช่วยสอน

แนวทางแก้ไข:

ปรับรูปแบบของนิทาน ให้เป็น นิทานภาพ (Picture Storybook) เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

ใช้สื่อดิจิทัล เช่น นิทานเสียง หรือแอนิเมชัน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา

5. ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการฝึกฝน

เด็ก LD ต้องการการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ แต่ในบางครั้งอาจไม่ได้รับการฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องที่บ้านหรือไม่มีผู้ปกครองช่วยสอน

แนวทางแก้ไข:

จัดทำแบบฝึกหัดเสริม ให้เด็กสามารถนำกลับไปฝึกอ่านที่บ้าน

ส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ในการฝึกอ่านกับเด็กที่บ้าน

6. ปัญหาความมั่นใจในตนเองต่ำ

นักเรียน LD หลายคนรู้สึกว่าการอ่านไม่เก่ง จึงขาดความมั่นใจในการอ่านและไม่กล้าอ่านออกเสียง

แนวทางแก้ไข:

ใช้ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น ชมเชยเมื่อเด็กอ่านได้ถูกต้อง

ให้เด็ก ฝึกอ่านร่วมกับเพื่อน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย

สรุป แม้ว่าการใช้ นิทานกระดาษต่อกับเต่า จะเป็นแนวทางที่ดีในการสอนอ่านให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่ยังคงมีปัญหาหลายด้านที่ต้องแก้ไข เช่น ปัญหาทักษะการอ่าน สมาธิสั้น การสะกดคำผิด การใช้สื่อไม่เหมาะสม และความมั่นใจในตนเองต่ำ แนวทางแก้ไขที่สำคัญคือการใช้สื่อที่หลากหลาย การฝึกฝนซ้ำ ๆ และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและไม่กดดันเด็ก

องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) โดยใช้ นิทานเรื่องกระดาษต่อกับเต่า เป็นเครื่องมือในการสอนให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัยได้ดังนี้

1. การใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมช่วยกระตุ้นความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยพบว่า การใช้ นิทานภาพ (Picture Storybook) และ สื่อมัลติมีเดีย ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นิทานภาพช่วยเชื่อมโยงข้อความกับภาพ → เด็กสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากภาพได้

การใช้สื่อเสียง (Audiobooks) หรือแอนิเมชัน → ช่วย让孩子เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

แนวทางการนำไปใช้:

✔ ใช้ นิทานที่มีภาพประกอบ เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

✔ ใช้ สื่อดิจิทัล เช่น การอ่านนิทานผ่านแอปพลิเคชันหรือวิดีโอ

2. การฝึกอ่านผ่านการเล่าเรื่องช่วยเพิ่มความจำและความเข้าใจ

งานวิจัยระบุว่า การเล่าเรื่อง (Storytelling Approach) และ การอ่านออกเสียง (Read-Aloud Method) สามารถช่วยให้เด็ก LD พัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

การ让孩子 อ่านนิทานออกเสียงซ้ำ ๆ จะช่วยให้เด็กจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ดีขึ้น

การ让孩子 เล่านิทานด้วยคำพูดของตนเอง ทำให้สามารถประเมินระดับความเข้าใจของเด็กได้

แนวทางการนำไปใช้:

✔ 让孩子อ่านออกเสียงทีละย่อหน้า และฝึกอ่านซ้ำ

✔ 让孩子 จับใจความสำคัญของนิทาน แล้วสรุปเป็นคำพูดของตนเอง

3. เทคนิคการสอนแบบแบ่งช่วงช่วยเสริมสร้างสมาธิของนักเรียน LD

เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้มักมีปัญหาด้าน สมาธิสั้น (Attention Deficit Disorder: ADD) ซึ่งทำให้ไม่สามารถจดจ่อกับการอ่านได้นาน งานวิจัยพบว่า การแบ่งการอ่านเป็นช่วงสั้น ๆ (Chunking Method) สามารถช่วยให้เด็กมีสมาธิและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

การแบ่งนิทานเป็น ย่อหน้าสั้น ๆ และ让孩子อ่านทีละช่วงช่วยลดความสับสน

การใช้ แบบฝึกหัดสั้น ๆ หลังการอ่าน ช่วยให้เด็กค่อย ๆ พัฒนาทักษะการอ่านทีละขั้น

แนวทางการนำไปใช้:

✔ แบ่งเนื้อหานิทานเป็นส่วนเล็ก ๆ และ让孩子อ่านทีละช่วง

✔ ใช้คำถามสั้น ๆ เช่น “ตอนนี้กระดาษทำอะไร?” เพื่อกระตุ้นความเข้าใจ

4. การใช้เทคนิคการสะกดคำช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียง

งานวิจัยพบว่า การฝึกสะกดคำ (Phonemic Awareness Training) และ การเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics Method) ช่วยให้นักเรียน LD สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น

เทคนิค "อ่าน-สะกด-อ่าน" (Say-Spell-Say Method) ช่วยให้เด็กจดจำคำศัพท์และการออกเสียงได้แม่นยำ

การใช้ เกมการเรียนรู้เสียงพยัญชนะและสระ ทำให้เด็กสนุกกับการฝึกอ่านมากขึ้น

แนวทางการนำไปใช้:

- ให้เด็กฝึกออกเสียงพยางค์ทีละคำ ก่อนอ่านทั้งประโยค
- ใช้เกมหรือเพลงช่วยให้เด็กจดจำเสียงและตัวอักษรได้ง่ายขึ้น

5. การอ่านร่วมกัน (Shared Reading) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

งานวิจัยชี้ให้เห็นว่า การอ่านร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน หรือ การอ่านแบบกลุ่ม (Group Reading) ช่วยลดความกังวลของนักเรียน LD และกระตุ้นให้เด็กมีความมั่นใจในการอ่าน

เด็ก LD มักรู้สึกกดดันเมื่อต้องอ่านคนเดียว แต่ถ้าอ่านร่วมกับครูหรือเพื่อนจะช่วยให้พวกเขา รู้สึกมั่นใจมากขึ้น

การให้ นักเรียนจับคู่กันอ่าน (Paired Reading) หรือให้ครูช่วยอ่านประโยคแรกแล้วให้เด็กอ่านประโยคถัดไป ช่วยลดความเครียดในการอ่าน

แนวทางการนำไปใช้:

- ให้เด็กอ่านนิทานร่วมกับครู หรือให้เพื่อนช่วยกันอ่าน
- ใช้กิจกรรม "อ่านเป็นบทบาท" โดยให้เด็กสวมบทบาทเป็นกระต่ายหรือเต่า

6. การใช้คำถามปลายเปิดช่วยพัฒนาการคิดเชิงวิเคราะห์

เด็ก LD มักมีปัญหาในการสรุปความหรือจับใจความสำคัญของเรื่อง งานวิจัยพบว่า การใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงเนื้อหาได้ดีขึ้น

คำถามที่กระตุ้นให้เด็กคิด เช่น "ทำไมเต่าถึงชนะกระต่าย?" หรือ "ถ้าคุณเป็นกระต่าย คุณจะทำอย่างไร?" ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดเชิงเหตุผล

แนวทางการนำไปใช้:

- ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดวิเคราะห์
- ให้เด็ก อธิบายเนื้อเรื่องเป็นคำพูดของตนเอง หรือเขียนสรุปสั้น ๆ

7. การเสริมแรงทางบวกช่วยเพิ่มความมั่นใจในการอ่าน

งานวิจัยพบว่าเด็ก LD มักมีความมั่นใจต่ำ และรู้สึกว่าตัวเองอ่านไม่เก่ง ซึ่งอาจทำให้ไม่อยากฝึกอ่าน

การใช้ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น คำชมเชย หรือการให้รางวัลเล็กๆ ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

เมื่อเด็กอ่านได้ถูกต้อง ควรให้ คำชมเชยทันที เช่น "เยี่ยมมาก! เธออ่านประโยคนี้ได้ดีมาก"

ใช้ Sticker หรือดาวทอง เป็นรางวัลเพื่อกระตุ้นให้เด็กอยากอ่านมากขึ้น

แนวทางการนำไปใช้:

- ✓ ใช้คำชมเชยและรางวัลเพื่อกระตุ้นความมั่นใจของเด็ก
- ✓ ให้เด็กตั้งเป้าหมายเล็ก ๆ เช่น “วันนี้จะอ่านได้ 5 ประโยค”

สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม เช่น นิทานภาพและสื่อดิจิทัลเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจง่ายขึ้น
2. ฝึกอ่านผ่านการเล่าเรื่อง และให้เด็กมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหา
3. แบ่งเนื้อหาเป็นช่วงสั้น ๆ เพื่อให้เด็กสามารถจดจำได้ดีขึ้น
4. ใช้เทคนิคการสะกดคำและโฟนิกส์ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียง
5. ให้เด็กอ่านร่วมกับเพื่อนหรือครู เพื่อลดความกังวลในการอ่าน
6. ใช้คำถามปลายเปิด เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์
7. ให้คำชมเชยและรางวัล เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของเด็ก

บทสรุป

การสอนอ่านภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านจากนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการใช้ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม และเทคนิคการสอนที่ช่วยให้เด็กสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

ผลการวิจัยที่สำคัญ

จากการศึกษาพบว่า การใช้วิธีการสอนอ่านผ่านนิทาน มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีผลลัพธ์ที่สำคัญดังนี้

1. การใช้สื่อภาพและเสียงช่วยเสริมความเข้าใจ
เด็กที่เรียนรู้ผ่านนิทานที่มีภาพประกอบและสื่อเสียงสามารถเข้าใจเนื้อหาและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น การใช้ นิทานแบบอินเทอร์แอคทีฟ (Interactive Storytelling) ทำให้เด็กมีส่วนร่วมมากขึ้น
2. เทคนิคการอ่านออกเสียงช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน
การฝึกอ่านออกเสียงทีละพยางค์ และการฝึกอ่านซ้ำช่วยเพิ่มความมั่นใจในการอ่านของเด็ก การใช้ Phonics และการฝึกสะกดคำ ช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ดีขึ้น
3. การสอนแบบแบ่งช่วง (Chunking) ช่วยเพิ่มสมาธิ
เด็ก LD สามารถจดจำกับบทเรียนได้ดีขึ้นเมื่อมีการแบ่งเนื้อหาเป็นช่วงสั้น ๆ การใช้กิจกรรมแทรกระหว่างการอ่าน เช่น เกมจับคู่คำศัพท์ หรือ การแสดงบทบาทสมมติ ช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
4. การเสริมแรงทางบวกช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน
การให้คำชมเชยเมื่อเด็กอ่านได้ถูกต้อง หรือการให้รางวัลเล็ก ๆ ส่งผลให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากครูและผู้ปกครองมีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้น
5. การใช้คำถามปลายเปิดช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์
เด็กที่ได้รับการฝึกให้ตอบคำถามปลายเปิดสามารถจับใจความสำคัญของนิทานได้ดีขึ้น การให้เด็กสรุปเรื่องราวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหานิทานช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ข้อค้นพบที่สำคัญ

1. การใช้ "นิทาน" เป็นสื่อการสอนช่วยให้เด็ก LD พัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การออกแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน LD เช่น การสอนแบบโฟนิกส์และการสอนแบบกลุ่ม ช่วยให้เด็กมีความมั่นใจและสนุกกับการเรียนรู้
3. การเสริมแรงทางบวกและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ออกแบบนิทานให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน → ใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น และเพิ่มรูปภาพช่วยสอน
2. ใช้เทคนิคการอ่านแบบกลุ่ม → ให้เด็กอ่านร่วมกับเพื่อนหรือครูเพื่อลดความกังวล
3. ส่งเสริมการฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องที่บ้าน → ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอ่านนิทานกับเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาการใช้ นิทานประเภทอื่น ๆ หรือ สื่อดิจิทัล ในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็ก LD
2. ควรศึกษาการใช้ เทคนิคการสอนอ่านที่หลากหลาย เช่น การใช้เกมการเรียนรู้ หรือ AI-Based Learning

สรุปโดยรวม งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้วิธีการสอนอ่านผ่านนิทานเรื่องกระต่ายกับเต่าเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านได้ดีขึ้น การใช้สื่อที่เหมาะสม เทคนิคการสอนที่ปรับให้เข้ากับลักษณะของเด็ก LD และการสนับสนุนจากครูและผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กกลุ่มนี้

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล. (2553). การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา ศรีเจริญ. (2560). เทคนิคการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระศักดิ์ นาคทอง. (2564). แนวทางการใช้สื่อการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. วารสารการศึกษาและจิตวิทยา, 12(3), 21-35.
- ศุภลักษณ์ แสงทอง. (2563). นิทาน: เครื่องมือพัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจของเด็ก LD. วารสารการศึกษาพิเศษไทย, 15(1), 33-47.
- สมหมาย บุญศรี. (2561). การใช้เทคนิคการอ่านซ้ำเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. วารสารวิจัยการศึกษา, 10(2), 45-60.

อภิัญญา วงศ์สวัสดิ์. (2562). ผลของการใช้หนังสือนิทานประกอบการสอนอ่านต่อความสามารถในการอ่าน
ออกเสียงของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อมรรัตน์ แก้ววิไล. (2559). การใช้สื่อและเทคนิคการสอนเพื่อส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็ก LD. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.